GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Fer escandall.

Opinió | 06/03/2007 | 15:07

Un fabricant de mobles de fusta ha de calcular quanta fusta necessita per a fer una taula.

Què és fer escandall? És calcular el cost d'un producte per a poder-li posar un preu de venda que doni un guany que a més de donar benefici a l'empresa asseguri la continuïtat de la seva activitat.

Posem un exemple.Un fabricant de mobles de fusta ha de calcular quanta fusta necessita per a fer una taula, i quant costa; i quanta laca, si és que cal posar-n'hi, o quanta pintura, quanta estona hi haurà de dedicar (és a dir, quina part del sou de l'operari cal aplicar a aquella taula); etcètera. I haurà de calcular quin estoc de taules ha de tenir, ni massa ni poques. I també quin immobilitzat econòmic això representa, i si treballa a crèdit, això què representa d'interessos. I haurà de calcular el cost del transport. I potser més coses. Per exemple, si exporta taules fora de l'àrea de l'euro haurà de mirar de preveure com pot evolucionar el canvi de l'euro respecte a altres monedes.

Un cop sumat tot això el fabricant ja podrà fixar un preu que li doni benefici.

Això no li assegura que en el propi mercat no puguin aparèixer taules finlandeses o daneses que li facin una competència perillosa.

Tot això val per als fabricants de taules i d'automòbils, d'embotits i de sabates, d'instruments de precisió i de productes químics. I també val per als pagesos i ramaders que produeixen blat de moro o que crien vedells. I també per un informàtic que ofereix un servei d'outsourcing. Tota aquesta gent ha de fer un esforç no només de qualitat, sinó de preu. Ha de fer un esforç de competitivitat. L'escandall és l'examen de la competitivitat (També ho és la qualitat).

Tot aquest procés vol dir esforç. Vol dir buscar el millor proveïdor de fusta, amb la millor relació preu-qualitat. Vol dir millorar la productivitat, és a dir, trobar la manera de fer més taules amb menys temps i menys mà d'obra. Vol dir perfeccionar el disseny. Vol dir afinar, vol dir filar prim. Filar molt prim.

Doncs bé, això –fer escandall- és el que bona part de l'economia catalana, i espanyola, fa temps que no fa. Bàsicament el sector immobiliari. I de rebot tampoc no li'n cal fer tant a algun sector industrial, o de serveis, que hi està relacionat. I justament el sector de la construcció és el motor principal de la nostra economia. És el que li dóna més alegria, el que de molt crea més llocs de treball, el que arrossega molts altres sectors, el que potencia el consum. Però no fa escandall. No li cal.

Els preus pugen i pugen, no hi ha competència estrangera, els pisos i les cases es venen bé. Molta gent del sector s'ha enriquit, i també de les indústries i els serveis que hi estan relacionats. I molta gent que amb penes i treballs va comprar un pis fa cinc anys ara té un patrimoni.

I el creixement general explica que Espanya sigui un dels dos o tres primers països del rànquing de la Unió Europa pel que fa al creixement del PIB.

Tot això només té un punt d'inquietud. Només un, però seriós. I és que és un dels països que més creixen, però és a la cua d'Europa en millora de la competitivitat. I és lògic, perquè l'immobiliari estimula l'economia, però no li cal fer escandall, és a dir, no millora ni la productivitat ni la competitivitat. I a la llarga, o no tant a la llarga, això es paga.

A Catalunya la situació és semblant a la del conjunt d'Espanya amb dues lleugeres diferències: creixem una mica menys i estem una mica millor de competitivitat. Els dos fets són motivats precisament perquè si bé la construcció també de molt és el sector més dinàmic no ho és tant com a altres indrets d'Espanya, i a què, malgrat les dificultats, hem mantingut un nivell productiu important sobretot industrial, però també de serveis i de noves tecnologies lligades a la producció. És a dir, una part de la nostra economia més important que a la resta d'Espanya ha de seguir fent escandall.

Si ara la construcció entrés en crisi –en una crisi ràpida i accentuada- tindríem molts problemes. Greus. Però per altra banda no podem comptar amb què sempre tingui l'empenta desbordada. Ni convé. Acabaria viciant el nostre sistema econòmic. Fent que el sector al que no li cal fer escandall, i on els guany és fàcil, fos cada cop més dominant. Això acabaria fent-nos poc competitius. Ens instal•laríem en una seguretat enganyosa. Aniria bé, per tant, que el sector de la construcció s'anés frenant, progressivament, no bruscament. I que mentrestant tot el conjunt de la nostra economia tornés a fer escandall.

Val a dir que malgrat tot el sector productiu català, i tot el sector de serveis que hi està vinculat, resisteix prou bé. Seguim essent de molt els màxims exportadors espanyols, les nostres empreses es projecten cada cop més cap enfora. Vol dir que són més competitives. Per tant, no és qüestió de ser pessimistes. Però sí de ser ben conscients que a mig i llarg termini el nivell de vida dels catalans i la força de la nostra economia dependrà de la nostra capacitat de fer escandall. Amb tot el que això comporta d'esforç de millora constant.

Autor: Jordi Pujol
Jordi Pujol

https://gironanoticies.com/noticia/675-fer-escandall.htm